

TUẦN 2:

Truyện: “Tay trái, tay phải”.

Từ trước đến giờ, Tay trái và tay phải luôn là hai người bạn thân thiết của nhau. Một hôm, mẹ đi chợ về. Tay phải giúp mẹ xách giỏ giúp mẹ, mệt quá nó mắng Tay trái: - Cậu thật là sượng, chẳng phải làm việc gì nặng nhọc, còn tớ thì việc gì cũng phải làm. Từ việc xúc cơm, cầm bút, thái rau... tất tật đều do một tay tớ cả.

Nghe bạn nói vậy. Tay trái buồn bã chẳng nói gì. Nó lẳng lặng ngoảnh mặt đi chỗ khác và hứa sẽ không giúp tay phải việc gì nữa.

Rồi một buổi sáng, con người thức dậy và muốn đánh răng nhưng Tay Trái đã giận Tay phải mất rồi nên chỉ có một tay cầm bàn chải, còn ly nước thì không sao cầm được. Con người bắt đầu không hài lòng vì đánh răng vừa cộm vừa không sạch. Đến lúc cần mặc quần áo thì lại càng khổ hơn. Không thể nào cài nút được nếu chỉ có một tay. Vậy là con người đành mặc nhãn nhúm để kịp đến trường. Khi cô giáo dạy vẽ ô tô thì hết chịu nổi. Chỉ có một tay để cầm bút màu và không có tay nào để giữ giấy cả. giấy cứ chạy lung tung và trôi:

- Tại cậu chỉ biết quý trọng bản thân mình mà coi thường bạn nên hậu quả như vậy đấy!
- Sợ bị con người không cần đến mình nữa. Tay Phải bèn năn nỉ Tay Trái:
- Cậu giúp tớ với! Việc này khó quá, tớ không làm được.
- Tay Trái vẫn còn giận, liền nói:
- Sao lúc trước cậu nói tớ chẳng được việc gì?

Tay Phải hối hận nói:

- Tớ biết mình sai rồi, thôi cho tớ xin lỗi. Chúng ta hòa nhé!

Thế là tay Trái và Tay Phải giúp con người đánh răng, mặc áo và làm nhiều việc khác một cách nhanh chóng, gọn gàng.

Cuối cùng Tay Phải sung sướng thốt lên:

- Nhờ cậu mà tớ đỡ vất vả. Cậu và tớ đều quan trọng như nhau. Không có cậu thì tớ có nhiều việc mà một mình tớ không thể nào làm được.

Thơ: Tình bạn.

Hôm nay đến lớp
Thấy vắng Thỏ Nâu
Các bạn hỏi nhau
Thỏ đi đâu thế?

Gấu liền nói khề:
“ Thỏ bị ốm rồi!
Này các bạn ơi!
Đi thăm Thỏ nhé!

Gấu tôi mua khế
Khế ngọt lại thanh”
“ Mèo tôi mua chanh
Đánh đường mát ngọt

Hươu mua sữa bột
Nai, sữa đậu nành
Chúc bạn khỏe nhanh
Cùng nhau đến lớp

Học tập thật tốt
Xứng đáng cháu ngoan
Trò giỏi kết đoàn
Thăm tình bè bạn

ÂM NHẠC: Tình bạn tuổi thơ.

Tình bạn tuổi thơ đẹp lắm
Quần quýt bên nhau thật vui
Hồn nhiên như gió như mây
Tươi đẹp như bướm như hoa

Tình bạn chúng em đẹp quá
Gắn bó như cây với cành
Yêu mến nhau như đàn chim
Ríu rít muôn ngàn chuyện vui

Đk
Tình bạn tuổi thơ
Đẹp như giấc mơ
Tình bạn tuổi thơ
Thấm hồng cuộc sống

Mai đây chúng em lớn lên
Dù cách xa nhau bốn phương
Lòng em vẫn luôn nhớ hoài
Bao kỷ niệm đẹp tình bạn tuổi thơ

TUẦN 3:

Thơ: Thỏ bông bị ốm.

Thỏ Bông bị ốm
Chóc chóc kêu la
Miệng cứ suýt xoa:
Mẹ ơi, đau quá!

Thỏ mẹ vội vã
Bế Bông trên tay
Đến bệnh viện ngay
Nhờ bác sỹ khám.

Bác sỹ sờ nắn
Hỏi: Đau chỗ nào?
Thỏ Bông thều thào:
“Đau quanh chỗ rốn!”

Ăn uống gì nào?
Thỏ Bông thều thào:
Ăn me với sấu

Uống nước chưa nấu
Múc ở ngoài ao
Bụng sôi ào ào
Ruột đau như cắt!

Bác sỹ gật gật
Đặt chiếc ống nghe
Nghe xong liền ghi:
Đau vì ăn bậy!

Truyện: Cậu bé mũi dài.

Ngày xưa có một cậu bé có một cái mũi rất dài vì vậy mọi người gọi chú là “bé Mũi Dài”

Một buổi sáng mùa thu đẹp trời, tiếng gió thổi vi vu lay động những ch ếc lá. Bé Mũi Dài nhìn thấy một vườn hoa với muôn vàn bông hoa đua nhau khoe sắc. Hoa hướng dương có màu vàng rực, hoa hồng, hoa cẩm chướng đỏ tươi. Xa xa có tiếng chim họa mi hót véo von.

Bỗng bé Mũi Dài nhìn thấy một cây táo sai trĩu quả. Những quả táo chín đỏ thơm

lùng. Chú vội vàng trèo lên cây để hái những quả táo chín nhưng ... chú không tài nào trèo lên được vì vướng cái mũi của mình. Bực quá bé Mũi Dài liền nói to: “Ước gì cái mũi của tôi biến mất. Tôi chẳng cần có mũi, tôi chỉ cần có miệng để ăn đủ thứ thơm ngon trên đời, để cười, để nói, tôi cũng chẳng cần tai, và tay cũng chẳng cần gì cả”. Gần đây có chú ong đậu trên một cành hoa, nghe thấy thế, ong ngạc nhiên và nói: “ Tại sao bạn lại không cần có mũi? Đối với tôi, mũi rất cần, có mũi tôi thở được này, còn ngửi và phân biệt được các mùi thơm khác nhau của các loài hoa. Còn bạn, bạn có ngửi thấy mùi táo thơm ngon không? Nhờ có mũi mà bạn ngửi được và phân biệt được các mùi vị và hương thơm khác nhau”. Vừa lúc đó chim họa mi hót véo von bay đến nói với bé Mũi Dài: “ Bạn Mũi Dài ơi, Nếu bạn không cần có tai thì làm sao bạn nghe được tiếng nói của tôi và những âm thanh diệu kỳ xung quanh. Bạn biết không nhờ có tai mà bạn nghe và phân biệt được mọi âm thanh đấy”.

Ở gần đây các cô hoa runh rinh cánh cũng đua nhau gọi: “ Bạn Mũi Dài ơi! Bạn có nhìn thấy một vườn hoa rực rỡ của tôi không? Bạn có thấy chúng tôi đẹp nhường nào không? Nếu bạn không có mắt thì làm sao bạn có thể nhìn thấy vẻ đẹp rực rỡ của chúng tôi được?”.

Bé Mũi Dài nghe xong, ngẫm nghĩ một lát rồi hốt hoảng đưa tay sờ lên đầu, lên mặt, tai, mắt, mũi, miệng của mình để xem chúng có còn nữa không hay đã giận chú mà đi mất rồi. Bé muốn gọi to lên để nói lời xin lỗi nhưng run quá không tài nào gọi được. Chú ong, cô hoa, chim họa mi cùng gọi giúp cho cậu bé, còn chính ta, các cháu có đồng ý gọi giúp cậu bé không nào?”.

Từ đó, cậu bé Mũi Dài nhận thấy tất cả tai, mũi, mắt, miệng, lưỡi đều cần thiết cho mình và không thể thiếu chúng được. Cậu thầm nghĩ: “Ôi! Nếu ta không có chúng thì sẽ như thế nào nhỉ? Thật là đáng sợ!”. Và cũng từ đó cậu bé luôn nghe lời người lớn giữ gìn vệ sinh cơ thể sạch sẽ, giữ gìn đôi mắt, cái mũi... của mình mà không bao giờ có ý định vứt chúng đi nữa.

TUẦN 4:

Thơ: Trăng ơi... từ đâu đến.

Trăng ơi... từ đâu đến?
Hay từ cánh rừng xa
Trăng hồng như quả chín
Lửng lơ lên trước nhà

Trăng ơi... từ đâu đến?
Hay biển xanh diệu kì
Trăng tròn như mắt cá
Chẳng bao giờ chớp mí.

Trăng ơi... từ đâu đến?
Hay từ một sân chơi
Trăng bay như quả bóng
Bạn nào đá lên trời.

Trăng ơi... từ đâu đến?
Hay từ lời mẹ ru
Thương Cuội không được học
Hú gọi trâu đến giờ!

Trăng ơi... từ đâu đến?
Hay từ đường hành quân
Trăng soi chú bộ đội
Và soi vàng góc sân.

Trăng từ đâu... từ đâu?

Trăng đi khắp mọi miền
Trăng ơi, có nơi nào
Sáng hơn đất nước em...

Âm nhạc: Chiếc đèn ông sao.

Chiếc đèn ông sao sao năm cánh tươi màu. Cánh đây rất dài cánh cao quá đầu.
Em cầm đèn sao em hát vang vang. Đèn sao tươi màu của đêm rằm liên hoan !

Tùng rinh rinh, tùng tùng tùng rinh rinh ! Đây ánh sao vui chiếu xa sáng ngời. Tùng
rinh rinh, rinh rinh tùng rinh rinh. Ánh sao Bắc Hồ toả sáng nơi nơi !

Đây đèn ông sao sao năm cánh tươi vàng. Ánh sao sáng ngời chiếu miền non ngàn.
Đây cầm đèn sao sao chiếu vô nam. Đây ánh hoà bình đuổi xua loài xâm lăng !

Tùng rinh rinh, tùng tùng tùng rinh rinh ! Đây ánh sao vui chiếu xa sáng ngời. Tùng
rinh rinh, rinh rinh tùng rinh rinh. Ánh sao Bắc Hồ toả sáng nơi nơi

Tuần 5:

Thơ: Bé đến lớp.

Hôm nay đến lớp.
Lòng bé rộn ràng
Bước chân theo mẹ
Trên con đường làng
Nắng vàng theo bé
Vào lớp mầm non
Nắng nghe bé hát
Nắng bảo: “Bé ngoan”

Truyện: “Ai lớn nhất, ai bé nhất”

Các bạn số 1, số 2, số 3...số 10 mọi ngày vẫn chơi vui vẻ với nhau .Thế mà hôm nay các bạn lại cãi nhau ồn ã cả lên. Số 1 bảo:

- Từ nay, các cậu phải gọi tớ là anh.
- Sao lại thế ? Cả bọn cùng hỏi.

Số 1 bảo :

- Vì tớ sinh ra đầu tiên mà.

Nghe thế, số 2 liền nói :

- Cậu mà lớn nhất à, có mà bé nhất thì có, chính tớ mới lớn nhất đấy! Nghe số 2 nói thế, số 3, số 4, số 5 đều lên tiếng :
- Hừ, chúng tớ mới là lớn nhất.

Số 6 liền gắt gỏng :

- Tớ mới là lớn nhất.

Thế rồi cả bọn cứ nhao nhao lên, ai cũng bảo mình là lớn nhất. Các con số cãi nhau một lúc thì số 7 lên tiếng :

- Hay chúng mình đi hỏi chị Bé xem sao.
- Đúng đấy ! Tất cả đồng thanh đáp.

Thế rồi cả bọn kéo nhau đến nhà chị Bé. Vừa đến nơi , số 9 đã gọi to:

- Chị bé ơi !

Chị Bé cất tiếng hỏi :

- Có chuyện gì thế, những con số đáng yêu ?

- Chị Bé ơi ! Chị hãy nói cho chúng em biết trong số chúng em, số nào lớn nhất , số nào bé nhất ?

Chị Bé suy nghĩ một chút rồi lấy que tính ra chia làm hai phần, một phần có 9 que tính, một phần có 10 que tính. Chị Bé hỏi :

- Phần nào có nhiều que tính hơn ?

Các số cùng đáp :

- 10 que tính nhiều hơn?

Chị Bé đáp :

- Đúng rồi ! 10 que tính tương ứng với số 10 đấy ! Như vậy 10 lớn hơn 9, 9 lớn hơn 8, 8 lớn hơn 7... Và 2 lớn 1. Thế nào, các em đã hết thắc mắc chưa ?

Lập tức số 10 reo lên :

- Tớ lớn nhất, tớ lớn nhất !

Còn số 1 lúc này buồn bã và công nhận :

- Như vậy tớ là nhỏ nhất.

Số 10 an ủi:

- Đừng buồn. Dù chúng ta là số lớn, số bé nhưng chúng ta vẫn là bạn tốt của nhau.

- Đúng đấy ! Tất cả cùng reo lên.

Thế rồi các chữ số lại chơi đùa vui vẻ với nhau như trước.

Âm nhạc: Chào ngày mới.

Thứ hai là ngày đầu tuần, bé hứa cố gắng chăm ngoan

Thứ ba, thứ tư, thứ năm, ngày nào cũng luôn cố gắng

Thứ sáu rồi đến thứ bảy, cô cho bé phiếu bé ngoan

Chủ nhật, cả nhà đều vui vì bé ngoan suốt tuần,

Vì bé ngoan suốt tuần.